

കൊടുത്തുതീർക്കേ ദിവസമു്

(5:1-18)

ജോർജ്ജ് വർത്തമാനപത്രത്തിൽ ഒരു പരസ്യം കൂ. അവൻ ഒരിക്കലും ഒരു പുതിയ കാർ ഉായിരുന്നില്ല. മാസംതോറുമുള്ള അടവ് വളരെ താഴ്ന്നതാണെന്ന് അവൻ മുൻപ് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഉൽക്കണ്ഠയോടെ അവൻ കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. പുതിയ കാറുകൾ അവൻ ഊഹിച്ചതിലും മികച്ചതായിരുന്നു. അവൻ കാറിനടുത്ത് അതിനുള്ളിലെ ആഡംബരഭാഗങ്ങളിലൂടെ കയ്യോടിച്ചു. അവൻ ബോണറ്റ് തുറന്ന്, യന്ത്രോപകരണങ്ങളും, യന്ത്രവും നോക്കി.

വില്പനക്കാരിൽ ഒരാൾ വന്ന് അവനോട്, “അതെടുത്ത് ഓടിക്കുന്നോ?” എന്ന് ചോദിച്ചു. തന്റെ പഴയ കാറിന്റെ അടവ് ഒരുവർഷത്തേക്ക് കൂടെയ്ക്ക്, അതുവരെ പുതിയത് വാങ്ങുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് ജോർജ്ജ് ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അവൻ വെറുതെ നോക്കുകയായിരുന്നു.

അവനോട് എന്തു പറയണമെന്ന് വില്പനക്കാരന് അറിയാമായിരുന്നു. “എടുത്ത് കൊടുപോയി ഓടിച്ചുനോക്ക്, തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ, ഇഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ, എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ പറയാം. ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പഴയ കാറിന്റെ അടവ് അടച്ചുതീർക്കുവാനും അതേ അടവ് അടച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ കാർ സ്വന്തമാക്കുവാനും കഴിയും” എന്നു പറഞ്ഞു.

മുപ്പതു മിനിറ്റുകൾക്കുശേഷം ജോർജ്ജ് കൂടുങ്ങി. ആദ്യം കാർ ആവശ്യമാണെന്ന് തോന്നി. പിന്നെ, അവൻ തന്റെ പഴയകാറിലേക്ക് നോക്കി, അതിൽ അവിടവിടെ ചില പോറലുകളു്, അതുകൊ് പുതിയ കാർ വാങ്ങുക തന്നെയെന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു പുതിയ കാർ സ്വന്തമാക്കുക എന്നാലെന്താണെന്ന് അവൻ അറിയേതായിരുന്നു. തീർച്ചയായും, പത്രത്തിൽ കൊടുത്തിരുന്ന വില എക്സ്‌ട്രാ ഫിറ്റിങ്ങ്സ് കൂടാതെയുള്ള അടിസ്ഥാനവിലയായിരുന്നു. എന്നാൽ എക്സ്‌ട്രാഫിറ്റിങ്ങ്സ് എല്ലാം കൂടെയുള്ള വില കപ്പോൾ ജോർജ്ജ് അന്ധാളിച്ചുപോയി.

വിൽപനക്കാരൻ ഈ സാഹചര്യം മുൻകൂട്ടി കിരുന്നു. “ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നത്” എന്ന് ആദ്യം പറയട്ടെ എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പഴയ കാറിന്റെ അടവ് അടച്ചുതീർക്കുകയും മുപ്പത്തി ആറ് മാസത്തേക്ക് അതേ അടവ് തന്നെ നിങ്ങൾ ഈ കാറിനും അടക്കുക. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാർ വീും പണയപ്പെടുത്തി കടം കൊടുത്തുതീർത്ത്, കാർ സ്വന്തമാക്കാം” അതു ഭാരമില്ലാത്തതും എളുപ്പമായതുമാണെന്ന് തോന്നി. തന്റെ പഴയ കാർ ഓടിച്ചിരുന്നതുപോലെ തന്നെ അടച്ചുതീർത്ത് പുതിയ കാർ സ്വന്തമാക്കാമെന്ന് അവൻ തോന്നി.

ഇപ്പോൾ, മൂന്നു വർഷം കഴിഞ്ഞു, ജോർജിന് ജോലി ഇല്ലാതായി. അവന്റെ ഭാര്യ രോഗിയാവുകയും ചികിത്സാ ചിലവ് വളരെ ആകുകയും ചെയ്തു. കാറിന്റെ അടവ് കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്ന് കാണിച്ച് അവൻ അറിയിപ്പ് ലഭിച്ചു. മൂന്നു വർഷത്തെ അടവ് അടച്ചുതീർത്തിട്ടും വലിയ ഒരു സംഖ്യ ഇനിയും

കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നത്, പഴയ കാരായിരുന്നെങ്കിൽ കടം കൂടാതെ കഴിയാമായിരുന്നു എന്നാണ്.

എപ്പോഴായാലും കൊടുത്തുതീർക്കേ ഒരു ദിവസമു! അത്തരം അറിയിപ്പു വരുമ്പോൾ, ആവേശഭരിതമായ തൃപ്തിക്കായി നാം കയീനെ പോലെ പറയും, “എന്റെ ശിക്ഷ എനിക്ക് സഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിനപ്പുറമാണ്!” (ഉൽപത്തി 4:13). കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുമെന്ന് അറിഞ്ഞ് കാർ വാങ്ങുവാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട ജോർജിനെ പോലെ നാം ചിലപ്പോൾ പാപത്തിനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. ഉടൻ ആവേശഭരിതമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നത് പലപ്പോഴും പാപസംബന്ധമായ ജീവിതശൈലിയാണ്. ഉടനെ സുഖം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം അതിന്റെ അനന്തരഫലം കാണാതിരിക്കുവാൻ നമ്മെ അന്ധരാക്കും. ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ വിവാഹ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ച് പരസ്ട്രീയമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ, അതുകാരണം ആഴ്ചകളോ, മാസങ്ങളോ, വർഷങ്ങളോ ഉായേക്കാവുന്ന വേർപാടിനെ കുറിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഭാര്യയുടേയും മക്കളുടേയും വേദനയെ കുറിച്ചോ അയാൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അയാൾ തന്റെ നൈമിഷിക സുഖത്തെ കുറിച്ചു മാത്രമെ ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ.

ചിലർ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവം അവരെ അലോസരപ്പെടുത്താതിരിക്കേണിന് ദൈവത്തെ ഒരരുകിലേക്ക് മാറ്റി നിർത്തും. എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിസന്ധി വരുമ്പോൾ, സഹായിക്കേണിന് ദൈവം അവിടെയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യും എന്ന് അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അവർ ഇപ്പോൾ ജഡത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതു മാത്രമെ ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ. ദൈവഭക്തന്റേയും അഭക്തന്റേയും ജീവിതശൈലിയിലെ അടിസ്ഥാനവ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ ഒരാൾ പിന്നീട് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടി ഉടനെയുള്ള അനന്തരഫലത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു, എന്നാൽ മറ്റെ ആൾ പിന്നീട് വരുവാനിരിക്കുന്ന അനന്തരഫലത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഉടനെയുള്ള പ്രതിഫലത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. “എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ, ഞാൻ അത് അപ്പോൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം,” എന്നാണ് ഇവിടെ-ഇപ്പോൾ-എന്ന ചിന്തയാൽ ജീവിക്കുന്നയാൾ പറയുന്നത്. അവിടെ പറയേ വാക്ക് “എങ്കിൽ” എന്നല്ല, “എപ്പോൾ” എന്നാണ്. അനന്തരഫലങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉറപ്പും. ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത ജീവിതം പലപ്പോഴും വലിയ വില നൽകും. “ഇപ്പോൾ വാങ്ങുക, പിന്നെ കൊടുത്തുതീർക്കുക” എന്ന ചിന്താഗതിക്കാർ കൊടുത്തുതീർക്കേ സമയത്ത് അവരുടെ സുഖത്തെ ഇല്ലാതാക്കും.

കൊടുത്തുതീർക്കേ സമയം ആയപ്പോൾ, യെഹൂദ്യർക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് വിലാപങ്ങൾ 5 പറയുന്നു. നിരവധി വർഷം ആളുകൾ തങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചവണ്ണം ജീവിച്ചു. ഒടുവിൽ, അതിനുള്ള വില കൊടുക്കേ സമയം വന്നു. എന്തുമാത്രം കടമാണ് അവർ വാങ്ങി കൂട്ടിയത്! എന്തൊരു വിലയായിരുന്നു അത്!

ബഹുമതി ഇല്ലാതായി

“യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്ക് എന്തു ഭവിക്കുന്നു എന്ന് ഓർക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ നോക്കേണമെ!” (5:1). നിന്ദ! മാനഹാനി! ലജ്ജ! അഹംഭാവകളായ ആളുകൾക്ക് സഹിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള ഒന്നാണ് ലജ്ജ. ലജ്ജ ഒഴിവാക്കുവാൻ ആളുകൾ എന്തും ചെയ്യും. തെറ്റു സമ്മതിക്കുന്ന ലജ്ജ ഒഴിവാക്കുവാൻ ചിലർ നിഷേധിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുക്കും. മറ്റുള്ളവർ ഭോഷ്ക്ക് പറയുകയും, വഞ്ചിക്കുകയും, മോഷ്ടി

ക്കുകയും, കൊല്ലുകയും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ മറക്കുവാൻ പാപങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയിൽ ഒന്നും അവരെ കുറ്റത്തിൽ കുറവുള്ളവരാക്കുന്നില്ല; അത് അവരുടെ ലജ്ജയുള്ള തല ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേ തീന്ന് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു മറെച്ചുവെക്കുവാനേ ഉപകരിക്കുള്ളൂ. എങ്ങനെയായാലും, വില കൃത്യമാക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. അവനിൽനിന്ന് ഒന്നും മറെഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. ശലോമോൻ പറഞ്ഞു, “ദൈവം നല്ലതും തീയതുമായ സകല പ്രവൃത്തിയേയും സകലരഹസ്യങ്ങളുമായി ന്യായവിസ്താരത്തിലേക്ക് വരുത്തുമല്ലോ” (സഭാപ്രസംഗി 12:14).

ബഹുമതി നഷ്ടമാകുന്നതിന്റെ വേറെ രൂ സൂചനകൾ കൂടെ പ്രവാചകൻ 5:12, 14-ൽ നൽകുന്നു: “മുപ്പന്മാർ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല,” “മുപ്പന്മാർ വാതിൽക്കൽനിന്നു പോയി.” സമൂഹത്തിലെ മുപ്പന്മാർ മതപരമായ കാര്യത്തിലും നീതിന്യായ വിർവ്വഹണത്തിലും അധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്നു. അവർ സാധാരണ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചിരുന്നവർ ആയിരുന്നു. വളർന്നു വരുന്ന യുവാക്കൾക്ക് അവർ അനുകരിക്കേ മാതൃകയായിരുന്നു. അവർ ആലോചനക്കാരും, സമൂഹത്തെ കരുതുന്നവരുമായിരുന്നു, എങ്കിലും അവർ ആളുകളുടെ ബഹുമാനം നഷ്ടമാക്കുകയും ദേശത്തിന്റെ നാശത്തിന് കൂട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സൽപേരുകൾ അവർ വഷളാക്കിക്കളഞ്ഞു.

ഒരു നല്ല പേരിനേക്കാൾ ഒരു വ്യക്തിക്ക് വിലയുള്ളതായി മറ്റൊന്നുമില്ല. “നല്ലപേർ സുഗന്ധതൈലത്തേക്കാൾ നല്ലത്” (സഭാപ്രസംഗി 7:1). യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്ത്, സുഗന്ധതൈലത്തിന് നല്ല സ്വർണ്ണത്തേക്കാൾ വിലയായിരുന്നു; ധനികന്മാർക്ക് മാത്രമേ അതു വാങ്ങുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്ങനെയായാലും, ശലോമോൻ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ഒരു നല്ലപേർ സ്വർണ്ണത്തിലും, സുഗന്ധതൈലത്തിലും വിലയുള്ളതാണ്. ഒരു നല്ലപേർ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും, അവൻ മരിച്ചാലും ആ പേർ വളരെക്കാലം നിലനിൽക്കും. പാപജീവിതം നയിച്ച് നല്ലപേരിന് കളങ്കം വരുത്തുന്നതാണ് ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടം.

അവകാശ നഷ്ടം

“ഞങ്ങളുടെ അവകാശമോ, അന്യന്മാർക്കും ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ അന്യജാതിക്കാർക്കും ആയ്പോയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അനാഥന്മാരും അപ്പനില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങളുടെ അമ്മമാർ വിധവമാരായിതീർന്നിരിക്കുന്നു” (5:2, 3). ദൈവാശ്രയത്താൽ-നൽകപ്പെട്ട അവകാശമായിരുന്നു യെഹൂദ്യയുടേത്. യിസ്രായേൽ ജനത്തിന് ഭൂമി നൽകിയത് യഹോവയായിരുന്നു, അതിനു ശേഷം ഓരോ കുടുംബവും അത് അടുത്ത തലമുറക്ക് കൈമാറിക്കൊടുക്കുന്നു - അത് അവരുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ ദാനമായിട്ടല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി അവർ കരുതണമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു പോയി, അന്യന്മാർ, ദൈവത്തെ ആദരിക്കാത്തവർ അതെടുത്തു!

യിസ്രായേൽ സമൂഹത്തിൽ, ഏറ്റവും സഹതാപാർഹരായിരുന്നു അനാഥരും വിധവമാരും. ദിവസക്കൂലിക്ക് പോയോ അല്ലെങ്കിൽ അടിമകളായോ ആയിട്ടായിരുന്നു അവർ ഉപജീവനം കണ്ടിയിരുന്നത്. ഭർത്താവില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, വിധവക്ക് അവകാശം ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കളില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അനാഥർക്കും അവകാശമില്ലായിരുന്നു. യെഹൂദ്യ അനാഥരെയും വിധവമാരെയും പോലെ ആയി. അവർ പിതാവിനെ വിട്ടുകളഞ്ഞു, ലോകത്തിന്റെ

ഉടയവനിൽനിന്ന് അവർ പുറന്തിരിയുകയും, അവരുടെ അവകാശം അവൻ നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടയവനെ നാം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ, നമ്മുടേയും അവകാശം നഷ്ടപ്പെടും.

വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ, അവകാശങ്ങൾ, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ, നഷ്ടമാകും

അടുത്ത ഭാഗത്തിൽ, അന്യജാതിക്കാർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നതിന്റെ വിരസമായ ഒരു ചിത്രം, യിരെമ്യാവ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

ഞങ്ങളുടെ വെള്ളം ഞങ്ങൾ വിലക്കു വാങ്ങി കുടിക്കുന്നു, ഞങ്ങളുടെ വിറക് ഞങ്ങൾ വിലകൊടുത്തു മേടിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവർ ഞങ്ങളുടെ കഴുത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ തളർന്നിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്രമവുമില്ല. അപ്പം തിന്നു തൃപ്തരാകേണിന് ഞങ്ങൾ മിസ്ര യിമ്യർക്കും അശൂര്യർക്കും കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ... ദാസന്മാർ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു, അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിടുവിപ്പാൻ ആരുമില്ല. മരുഭൂമിയിലെ വാൾനിമിത്തം പ്രാണഭയത്തോടെ ഞങ്ങൾ ആഹാരം കൊടുവരുന്നു. ക്ഷാമത്തിന്റെ കാഠിന്യം നിമിത്തം, ഞങ്ങളുടെ ത്വക്ക് അടുപ്പുപോലെ, കറുത്തിരിക്കുന്നു. അവർ സീയോനിൽ സ്ത്രീകളെയും യെഹൂദാപട്ടണങ്ങളിൽ കന്യകമാരെയും വഷളാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവൻ സ്വന്തക്കൈകൊണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരെ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു. വൃദ്ധന്മാരുടെ മുഖം ആദരിച്ചതുമില്ല (5:4-12).

വെറുതെ എടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ര് അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങളായിരുന്നു വെള്ളവും വിറകും. ഓരോ സമൂഹത്തിലും സൗജന്യമായി ശുദ്ധജലം കോരു വാൻ അരുവിയോ കിണറോ അല്ലെങ്കിൽ ശേഖരിക്കുവാൻ മരമോ വള്ളിയോ ഉായിരുന്നു. ഉപരോധ സമയത്ത് ആരെയും പുറത്തു പോയി വെള്ളം കോരു വാനോ വിറകു ശേഖരിപ്പാനോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അവ വിരളമാകുമ്പോൾ അതിനു വലിയ വില നൽകേ വന്നു. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം പാകം ചെയ്യുന്നതിന് അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നിധി തന്നെ വിൽക്കേ വന്നു!

ജീവൻ നിലനിൽക്കേണിന് ഓരോ ദിവസത്തെ അപ്പത്തിനും യെഹൂദ്യജനം അന്യദേവന്മാരെ നമസ്കരിക്കുന്ന ജാതികളെ ആശ്രയിക്കേവന്നു. അവർ അടിമകളാക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ സ്ത്രീകളെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽവെച്ച്, ബലാൽസംഗത്തിനിരയാക്കി, അവമാനിക്കപ്പെട്ടു. പ്രമാണിമാരുടെ മക്കളെ ഉപദ്രവിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. വിശപ്പുകൊടു വലഞ്ഞവരുടെ ശരീരങ്ങൾ ചുട്ടുകളഞ്ഞു. അവർക്ക് വിശ്രമമോ, വിടുവിക്കുമെന്ന ആശയോ ഇല്ലാതായി.

ആ സമയത്ത് ആ വിവരിച്ച യെഹൂദ്യയുടെ ഭൗതികമായ അവസ്ഥക്കുപുറമെ, അവരുടെ നിരന്തരമായ പാപം നിമിത്തം ആത്മീയ അധഃപതനവും സംഭവിച്ചിരുന്നു. അതിനർത്ഥം അവരുടെ ആത്മാക്കൾ പാപത്താൽ ദൈവത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടുപോയി എന്നാണ്. യിരെമ്യാവ് ശ്രദ്ധയോടെ അവരുടെ ആത്മീയാവസ്ഥയെ വിവരിക്കുന്നു. “കൊടുത്തു തീർക്കൽ,” “വില,” “ക്ഷീണിതരായ,” “ചുട്ടുകളയൽ,” “അപഹരിക്കൽ” എന്നീ വാക്കുകളാൽ പാപത്തിൽ തുടർന്നു ജീവിച്ചവരുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയെ വരച്ചു കാണിക്കുന്നു.

മക്കൾ നഷ്ടമാകുന്നു

മുൻതലമുറകളുടെ പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ തന്റെ കാലത്തെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതായി യിരെമ്യാവ് സമ്മതിക്കുന്നു:

ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ പാപം ചെയ്തു ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു, അവരുടെ അകൃത്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ചുമക്കുന്നു (5:7).

യൌവനക്കാർ തിരികെ ചുമക്കുന്നു, ബാലന്മാർ വിറകുചുമടുകൊടുവീഴുന്നു (5:13).

വൃദ്ധന്മാരെ പട്ടണവാതിൽക്കലും യൌവനക്കാരെ സംഗീതത്തിനും കാണുന്നില്ല (5:14).

പാപം ചെയ്യുന്നവർ അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽ വരുമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കൾ നിർമ്മിച്ച പാപത്തിന്റെ ചക്രിൽ അവരുടെ മക്കളെയാണ് ഇട്ടു മെതിക്കുന്നത്. അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾ കൂട്ടിവെച്ച പാപങ്ങളുടെ ഭാരമാണ് അവരുടെ മക്കൾ ചുമക്കുന്നത്.

സാമ്പത്തികബുദ്ധിമുട്ടിൽ വളർന്നവർ തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ ജീവിതം അത്തരത്തിലാവരുതെന്ന് കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവര്യ്. അത്തരം ഊഷ്മളമായ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതാണെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നകന്നുപോകാതിരിക്കേ തീരുമാനവും പ്രവർത്തനവുമാണ് അവരിൽ വേത്. മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ മക്കളുടെ സമ്പൽസമൃദ്ധി, പ്രസിദ്ധി, ശക്തി എന്നിവക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ, ആ മക്കൾക്ക് സന്തോഷിക്കുവാനായി ഒന്നുമാകയില്ല.

നമ്മുടെ ജീവിതരീതികൾ നമ്മുടെ ജോലിയാണെന്നും അതു വൃണപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മെയാണല്ലോ മറ്റാരെയും വൃണപ്പെടുത്തുകയില്ല എന്ന് നാം വിചാരിച്ചേക്കാം. അത് ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ആയിരിക്കയില്ല. അത് ഏറ്റവും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നത് നാം ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന, നമ്മുടെ കുട്ടികളെത്തന്നെയാണ്.

സന്തോഷം നഷ്ടമാകുന്നു

യെഹൂദ്യജനത്തിന്റെ മറ്റു നഷ്ടങ്ങളോടൊപ്പം, അവരുടെ സന്തോഷവും പോയതായി അവർ കൂ:

ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയസന്തോഷം ഇല്ലാതെയായി, ഞങ്ങളുടെ നൃത്തം വിലാപമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ തലയിലെ കിരീടം വീണുപോയി; ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്കുകെട് ഞങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! അതുകെട് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന് രോഗം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ കണ്ണ് മങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സീയോൻ പർവ്വതം ശൂന്യമായി, കുറുക്കന്മാർ അവിടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ (5:15-18).

സന്തോഷം തമാശ പോലെയല്ല. വിനോദപ്രദമായ സംഭവത്തോലോ പ്ര

വൃത്തിയാലോ, താൽക്കാലികമായ പുറമെ ലഭിക്കുന്ന ഒന്നാണ് തമാശ. അതിനെതിരായി സന്തോഷം നമ്മുടെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്ത് നമ്മോടൊപ്പം നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. സന്തോഷം തമാശയുള്ള അനുഭവത്തെ ഉയർത്തിയേക്കാം, എന്നാൽ തമാശ സന്തോഷത്തെ കൊടുവരുന്നില്ല.

വാസ്തവത്തിലുള്ള സന്തോഷം ഉയർന്ന ഉദ്ദേശത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു - ദൈവപരിജ്ഞാനത്താലുള്ള ദിശയായ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തിക്കുന്നു. നീങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റേതാണെന്നും ദൈവം നിങ്ങളുടേതാണെന്നും അറിയുന്ന - ദൈവത്തോടുള്ള അടുത്ത ബന്ധമാണ് സന്തോഷം. അതു എപ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരാളിൽനിന്നും എടുത്തുകളയാനാവാത്തതും, ദൈവസന്നിധിയിലല്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് കൊടുപ്പാൻ കഴിയാത്തതുമാണ്. യെഹൂദ്യജനത്തിന് അവരുടെ ഉദ്ദേശകാഴ്ചപ്പാട് നഷ്ടപ്പെട്ടു; അവർ ദൈവത്തിൽനിന്നും അകന്നുപോകയും അവരുടെ സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധം പോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ടു.

അവരുടെ സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്തുകൊണ്ടെന്ന് യിരെമ്യാവിനു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു: “ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്കകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം!” ദൈവം പരിശുദ്ധനാണ്! പാപം ഉള്ള സ്ഥാനത്ത് അവനു വസിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. മനപ്പൂർവ്വമായി, പാപത്തിൽ തുടരുന്ന സ്ഥാനത്ത് അവന്റെ സ്വഭാവം ഉറപ്പുകയില്ല. അവൻ വിശുദ്ധനായിരിക്കയാൽ നാമും വിശുദ്ധരാകുവാനാണ് അവന്റെ ആഹ്വാനം (1 പത്രോസ് 1:16).

സന്ദേശം എന്താണ്?

യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്തിലേതിൽനിന്ന് ആളുകൾ വലുതായിട്ടൊന്നും മാറിയിട്ടില്ല, അല്ലേ? നമ്മുടെ സ്വഭാവവും, പാപത്തോടുള്ള ബന്ധവും ഇപ്പോഴും അതു തന്നെയാണ്. പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും ഇപ്പോഴും അതുതന്നെയാണ്.

പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെ കഴിവതും മനസിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ തന്നെയാണ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ സന്ദേശം നാം ഗ്രഹിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്!

പാപത്തെ കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്ത് അത്ര പ്രചാരമുള്ള കാര്യമല്ല, അത് ഇന്നും അങ്ങനെതന്നെയാണ്. ആളുകൾക്ക് അവരുടെ വൈകൃതരൂപം സമ്മതിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ച് നാം അറിയേതിന് യിരെമ്യാവ് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

(1) *പാപം ചതിക്കുന്നു.* യെഹൂദ്യയിലേയും യെരൂശലേമിലേയും ജനങ്ങൾ മനപ്പൂർവ്വമായി നാശം അവരിലേക്ക് കൊടുവരികയായിരുന്നില്ല. അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, പാപത്തിന്റെ ചതിയാൽ അവരെ അന്ധരാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് “നീങ്ങൾ ആരും പാപത്തിന്റെ ചതിയാൽ കഠിനപ്പെടാതിരിക്കേണിന് ഇന്ന് എന്നു പറയുന്നേടത്തോളം അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ” എന്നാണ് എബ്രായലേഖകൻ പറയുന്നത് (എബ്രായർ 3:13). തെറ്റും ശരിയും മനസിലാക്കുന്നതിൽ നമ്മെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പാപം നമ്മെ ചതിക്കുന്നത്. പാപത്തെ കുറിച്ചും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെ കുറിച്ചും ലോകം നൽകുന്ന നിർവ്വചനം യിരെ

മ്യോവ് നൽകുന്നതിൽനിന്നും മൃദുലമാണ്.

ഒന്ന് യോഹന്നാൻ 3:4 പറയുന്നു, “പാപം ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം അധർമ്മവും ചെയ്യുന്നു, പാപം അധർമ്മം തന്നെ.” ധർമ്മത്തെ അഥവാ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് ദൈവനിയമത്തെ ലംഘിക്കലാണ്. പാപം എന്താണെന്ന് അറിയുവാൻ, ദൈവം എന്താണ് അതിനെ കുറിച്ച് പറയുന്നതെന്ന് നാം അറിയണം. ദൈവത്തിന്റെ ശരിയും തെറ്റും എന്ന നിലവാരത്തെ ലംഘിക്കുന്നത് പാപമാണ്. ഒന്ന് യോഹന്നാൻ 5:17 പറയുന്നു, “ഏത് അനീതിയും പാപം ആകുന്നു.” ദൈവത്തിന്റെ പെരുമാറ്റനിലവാരത്തിലെത്താതിരിക്കുന്നതാണ് അനീതി.

പാപത്തെ നാം സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ അത്ര കഠിനമായിരിക്കയില്ല, കഠിനമാണെങ്കിലും അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരത്താൽ, പാപം നമ്മെ ചതിക്കും. ഏദെൻതോട്ടത്തിൽവെച്ച് സാത്താൻ ഹവ്വയോട് പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെ ഭോഷ്ക്ക് അതായിരുന്നു (ഉൽപത്തി 3:4, 5). ദൈവം പറഞ്ഞു, “... നിങ്ങളുടെ പാപഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കും” (സംഖ്യാപുസ്തകം 32:23).

(2) പാപം ദൈവത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തുന്നു. യെശയ്യാവ് 59:1, 2 പറയുന്നു,

രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം യഹോവയുടെ കൈ കുറുകീട്ടില്ല; കേൾപ്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം അവന്റെ ചെവി മന്ദമായിട്ടുമില്ല. നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ അത്രേ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തേയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളത്രേ അവൻ കേൾക്കാതവണ്ണം അവന്റെ മുഖത്തെ നിങ്ങൾക്ക് മറെക്കുമാറാക്കിയത്. ...

ദൈവത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ആത്മാവിനെ വിവരിക്കുവാൻ വാക്കുകളില്ല. പാപം ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തിയതുകൊണ്ട്, ആദാമിന്റെ പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലം വലുതായിരുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ഒരു ദേശത്തിന്റെ വേർപാട് യെഹൂദ്യക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. ദൈവത്തെ അറിയാത്തവരെ കുറിച്ച്, റോമർ 1ൽ, പൗലൊസ് മൂന്നു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു, “ദൈവം അവരെ ഏൽപ്പിച്ചു” (വാ.24, 26, 28). വേർപാടിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വിവരണം യേശു മത്തായി 25:31-46 ൽ നൽകുന്നു. വാക്യം 41 പറയുന്നു, “എന്നെ വിട്ട് പിശാചിനും അവന്റെ ദുതന്മാർക്കുമായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയ്ക്ക് പോകുവിൻ.”

ആത്മാവിനെ നിത്യമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒന്നാണ് പാപം. പാപത്തിന്റെ അവസാനശമ്പളമാണ് മരണം (റോമർ 6:23). ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാണ് ഭൗതികമരണം (യാക്കോബ് 2:26); ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽനിന്ന് വേർപിരിയുന്നതാണ് ആത്മികമരണം. ഭൗതികമരണം ഒഴിവാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല, എന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വേർപാട് ഒഴിവാക്കുവാൻ ദൈവം വഴി ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

(3) പാപം അടിമയാക്കുന്നു. പൗലൊസ് എഴുതി, “നിങ്ങൾ ദാസന്മാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുകയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നവന്നു ദാസന്മാർ ആകുന്നു എന്ന് അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിനായി പാപത്തിന്റെ ദാസന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ, നീതിക്കായി

അനുസരണത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തന്നെ?” (റോമർ 6:16). നാമെല്ലാം എന്തിനെ യെങ്കിലും സേവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും നമ്മുടെ ഗുണം നമ്മുടെ യജമാനന്മാരുടേതായിരിക്കും. പാപം ഒരു ദരിദ്രയജമാനനും, കരുണയില്ലാത്ത ഉഗ്രപീഡകനുമാണ്.

(4) പാപം ദുഷിപ്പിക്കുന്നു, കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും, അവസാനം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പൗലൊസ് എഫെസ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പറഞ്ഞു, “മുമ്പിലത്തെ നടപ്പ് സംബന്ധിച്ച് ചതിമോഹങ്ങളാൽ വഷളായിപ്പോകുന്ന പഴയ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിക്കുക” (എഫെസ്യർ 4:22). പാപം ക്രമേണ നമ്മുടെ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും നശിപ്പിക്കും. പാപസംബന്ധമായ ജീവിതശൈലി മണൽക്കുഴി പോലെയാണ്: ഇരിക്കുന്നോടും, അതിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെടും.

എങ്ങനെയായാലും, നിങ്ങൾക്ക് പുറത്തുകടക്കുവാൻ കഴിയും! “പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ, ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യജീവൻ തന്നെ” (റോമർ 6:23). നമുക്ക് ജീവനുകേതിന് യേശു വില കൊടുത്തു. ആത്മികമരണം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള വേർപാടാണെങ്കിൽ, ആത്മികജീവൻ ദൈവത്തോടുള്ള ചേരലാണ്. യേശു താൽക്കാലികമായി ദൈവത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ടത് നമ്മെ എന്നേക്കുമായി ദൈവത്തോട് ചേർക്കേണിനായിരുന്നു. എഫെസ്യർ 4-ൽ പഴയ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പറഞ്ഞശേഷം പൗലൊസ് തുടരുന്നു, “... നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവ് സംബന്ധിച്ച് പുതുക്കം പ്രാപിച്ച് സത്യത്തിന്റെ ഫലമായ നീതിയിലും വിശുദ്ധിയിലും ദൈവാനുരൂപമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ” (വാ.23, 24).

പാപം നിങ്ങളെ മോഹിപ്പിച്ച്, വഞ്ചിച്ച്, നിയന്ത്രിച്ച് അടിമയാക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ഭാരപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പാപത്തിന്റെ ചെളിക്കുളിലെ ജീവിതം നിങ്ങൾ മടുത്തുവെങ്കിൽ, യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ സന്തോഷം നിങ്ങൾക്ക് വേണമെന്നെങ്കിൽ, വഷളായ ജീവിതത്തിന്റെ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചെറിയുവാനുള്ള ശക്തി ലഭിക്കും. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും അവനോടു ചേരുന്നതിനും നിങ്ങൾ മുങ്ങൽ സ്നാനം ഏറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നു തന്നെ അതു ചെയ്യുക.

യേശു രായിരം വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്, ക്രൂശിലേക്ക് പോയി നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുള്ള വില കൊടുത്തു. ആളുകളുടെ അസംഖ്യം പാപങ്ങളുടെ കടമാണ് അവൻ കൊടുത്തു തീർത്തത്. തന്നെ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് വേദി അവൻ മുൻകൂറായി വില കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കായി യേശു കൊടുത്തുതീർത്ത വില നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നുകിൽ സ്വീകരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ വിലകൊടുക്കാം. നിങ്ങൾ വിലകൊടുക്കുവാനാണ് താൽപര്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗം നഷ്ടപ്പെടും. നിങ്ങൾക്ക് വേദി യേശു വില കൊടുത്തത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എല്ലാവർക്കുമായി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദാനം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും: നിത്യജീവൻ എന്ന ദാനം. ഇന്നു തന്നെ കൊടുത്തു തീർക്കുക - നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക് യേശു കൊടുത്തത് സ്വീകരിക്കുകയും, ഏറ്റവും വലിയ ദാനമായ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുക.